

MARY McINTYRE

Born 1966 in Belfast where she continues to live and work.

Education: University of Ulster, M.A.

Lecturer at the University of Ulster, Belfast.

Has held solo exhibitions in Dublin 2000, Newtownards 1999, Belfast 1998 and Derry 1997.

In 2002 her group shows include *Stepping Back Moving Forward* in Pittsburgh, and in 2000 *At a Remove* at the Woodstock Gallery of Photography, New York, *Small Steps*, Context Gallery, Derry and Ellipse Gallery, Washington, *The Notice Day in this Factory is Thursday* at Golden Thread Gallery, Belfast. She participated in the *Revealing Views: Images from Ireland* touring exhibition in London and Bath 1999, *Not I*, Amsterdam 1999, *Perspective 98*, Belfast, *Troubled* at The Light Factory Gallery, Charlotte and Wake Forest Gallery, Winston-Salem, USA 1998, *Fast*, BoBo's Gallery, London 1997, *The Limits of Silence*, The Pearce Institute, Glasgow 1997.

Works included in collections at the University of Ulster, Belfast and Het Consortium Gallery, Amsterdam.

Literature

West, Richard 2002: "Notwithstanding Landscapes". In *Appropriation*. Ormeau Baths Gallery, Belfast.

Mary McIntyre's photographs have appeared in numerous exhibitions since the first half of the 1990s. Prominent themes in contemporary art – space, place and landscape – are recurrent features of her work. Her photographs frequently cross the boundaries between interior space and landscape, between inside and outside. The pictures contain repeated references to longing and melancholy. In her meticulously constructed photographs McIntyre deals with the stratified nature of pictures and the place of the viewer, while retaining an intimate, narrative approach. For example, the vacant institutional workers' rooms in her series of colour photographs, *Interior Landscape* (2000) evoke a powerful sense of drama. In these photographs the space serves as a stage for a narrative. There are no people in the pictures, yet in their very absence they seem to be present. Absence can also be seen as a metaphor for loss. McIntyre plays with contradictions: Who is hiding, and from whom? And what has been lost?

McIntyre's colour-photograph series *The Path* (2002) forms part of a theme exhibition called *Appropriation*. In the photographs the path serves as a metaphorical element. The commonplaceness of the pictures conjures up in our minds places from memory. These photographs too have the potential charge of an event: what horrible things could happen on the secluded, deserted path? The photographs contain a mixture of the familiar and the horrific. The images are like places from films or TV series where a murder has occurred and where a body will be found. On the other hand, in their silence the paths 'expect' those who walk along them to contemplate their lives and possibly also their loneliness. The photographs in *The Path* allude to the stratified nature of the landscape, and to the history of landscape painting. The exhibition photographs contain the same kind of accumulations of intertextual images: for example, *Untitled (After Caspar David Friedrich)* (2001) reminds us of the various ways of reading the landscape (picture) and of the various values attached to it. The reference to the painting of the Romantic period brings in the notion of the landscape as sublime. At that time, the emphasis was on the landscape's picturesque, strange and ennobling features. The wanderer familiar from Friedrich's paintings is in fact present in the photograph, struck dumb by the vastness of nature, indicating the place of the viewer and the direction of his gaze. But to what does this wanderer who has come to a halt in the urban industrial landscape refer: perhaps to the corruptness of the industrial landscape, to the impossibility of an ideal landscape. McIntyre reveals landscape non-sites, strange, everyday spots, while preserving the landscape's cultural and ideological charge. Despite their polished exterior, McIntyre's landscapes have something inexplicable about them, something that prompts us to interpret these pictures on a personal level. She is interested in the viewing process and has previously made other photographs that require an interpretation by the viewer. The title of one of the works in the exhibition *Fugitive Associations* (1997) is like reading instructions for the viewer, *Supposition: Once the smallest detail has been understood then everything is understood*.

Taina Erävaara

Translation Mike Garner

Mary McIntyre

INTERIOR LANDSCAPE 2000

kromogeeninen värivalokuvavedos alumiinikalvolle /
c. type colour photographic print mounted onto dibond /
kromogenisk färgfotokopia på aluminiumfolie
122 x 152,5 cm

Mary McIntyre

NIGHTSCAPE 2001

kromogeeninen
värivalokuvavedos
alumiinikalvolle /
c. type colour
photographic print
mounted onto dibond /
kromogenisk
färgfotokopia på
aluminiumfolie
83,5 x 100 cm

FOREST ENTRANCE (AFTER JACOB VAN RUISDAEL) 2001
kromogeeninen värivalokuvavedos alumiinikalvolle /
c. type colour photographic print mounted onto dibond /
kromogenisk färgfotokopia på aluminiumfolie
48,5 x 55,5 cm

MARY McINTYRE

Syntynyt 1966 Belfastissa, jossa asuu ja työskentelee edelleen.

Opinnot: University of Ulster.

Kuvataiteen luennoitsija Ulsterin yliopistossa Belfastissa.

McIntyrellä on ollut yksityisnäyttelyitä Dublinissa 2000, Newtownardsissa 1999, Belfastissa 1998 ja Derryssä 1997. Hänen yhteisnäyttelyitään olivat mm. *Stepping Back Moving Forward*, Pittsburg 2002; *Small Steps*, Dublin (Temple Bar Gallery), Derry (Context Gallery), Washington (Ellipse Gallery) 2000-2001; *At a Remove*, New York (Woodstock Gallery of Photography) 2000; *The Notice Day in this Factory is Thursday*, Belfast (Golden Thread Gallery) 2000; *Revealing Views: Images from Ireland*, Lontoo ja Bath 1999; *Not I*, Amsterdam 1999; *Perspective 98*, Belfast; *Troubled*, Charlotte (The Light Factory Gallery) ja Winston-Salem, Yhdysvallat (Wake Forest Gallery) 1998; *Fast*, Lontoo 1997 (BoBo's Gallery); *The Limits of Silence*, Glasgow (The Pearce Institute). Teoksia mm. seuraavissa kokoelmissa: University of Ulster, Belfast ja Het Consortium Gallery, Amsterdam.

Kirjallisuutta

West, Richard 2002: "Notwithstanding landscapes". Teoksessa *Appropriation*. Ormeau Baths Gallery, Belfast.

Mary McIntyren valokuvia on ollut esillä lukuisissa näyttelyissä 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Nykytaiteessa vahvasti esillä olevat teemat – tila, paikka ja maisema – toistuvat McIntyren taiteessa. Taiteilijan valokuvissa ylitetään usein sisätilan ja maiseman sekä sisäisen ja ulkoisen väliset rajat. Kuvissa toistuvat viittaukset kaipuuseen ja melankoliaan. Huolellisesti rakennetuissa valokuvissaan McIntyre käsittelee kuvien kerroksellisuutta ja katsojan paikkaa säilyttäen intiimin ja narratiivisen otteen. Esimerkiksi McIntyren väri-valokuvasarjan *Interior Landscape* (2000) kuvat tyhjiä työläisten institutionaalisista tiloista herättävät vahvan draaman tunteen. Sarjan valokuvissa tila toimii näyttämönä kertomuksille. Kuvista puuttuvat ihmiset, mutta he tuntuvat olevan poissa ollessaankin läsnä. Poissaoloa voidaan myös pitää menetyksen metaforana. McIntyre pelaa kuvissaan ristiriidoilla: Kuka on piilossa ja keneltä? Mitä on menetetty?

McIntyren värivalokuvasarja nimeltään *The Path* (2002) liittyi temaattiseen *Appropriation* -näyttelyyn. Valokuvissa polku toimii metaforisena elementtinä. Kuvien arkisuus herättää mieliin paikkoja muististamme. Myös näissä valokuvissa on potentiaalinen tapahtuman lataus: mitä hirvittävää syrjäisellä ja autiolla polulla voi sattua? Valokuvissa on sekoitus tuttuutta ja kauheutta. Kuvat näyttävät elokuvien ja tv-sarjojen paikoilta, joissa on tapahtunut murha ja joista ruumis löydetään. Toisaalta hiljaisuudessaan polut odottavat kulkijaansa pohtimaan elämäänsä ja kenties yksinäisyyttään siinä. *The Path* -sarjan valokuvat viittaavat maiseman kerroksellisuuteen, maisemamaalauksen historiaan. Näyttelyn valokuvissa löytyy samankaltaista kuvan intertekstien tihentymää: esimerkiksi teos *Untitled (After Caspar David Friedrich)* (2001) muistuttaa maisema(kuva)n erilaisista lukutavoista ja arvolatauksista. Romantiikan ajan maalaustaiteeseen viittaaminen tuo mukanaan maiseman käsittämisen subliimina. Tuolloin korostettiin maiseman pittoreskeja, outoja ja yleviä piirteitä. Valokuvassa onkin läsnä Friedrichin maalauksista tuttu luonnon suuruuden eteen mykistynyt vaeltaja osoittamassa katsojan paikan, katseen suunnan. Mutta mihin viittaa urbaaniin teollisuusmaisemaan pysähtynyt kulkija? Ehkä teollisen maiseman turmeltuneisuuteen, ideaalimaiseman mahdottomuuteen. McIntyre tuo esille maisemallisia epäpaikkoja, outoja ja arkisia kohteita, säilyttäen maiseman kulttuurisen ja ideologisen latautuneisuuden. Viimeistellystä ulkomuodostaan huolimatta McIntyren maisemissa on jotakin selittämätöntä, joka herättää tulkitsemaan kuvia yksityisen tasolla. Taiteilija on kiinnostunut katsomisprosessista, ja hän on aiemminkin tehnyt valokuvia, jotka vaativat katsojalta tulkintaa. Näyttelykokonaisuudessa *Fugitive Associations* (1997) olleen teoksen nimi on kuin lukuohje katsojalle: *Supposition: Once the smallest detail has been understood then everything is understood.*

Taina Erävaara